

W pierwszej fazie ofensywy postępy ros. były również szybkie, jak niem. w czasie ich największych powodzeń. — Gdy Niemcy atakowali Polskę, Francję, Jugosławię, Grecję, a następnie Rosję, to mieli do czynienia z oddz. niedoświadczonymi i faktycznie panowali w powietrzu. Porównując obecną kampanię ros. z innymi, należy pozostawić na boku kampanię libijską, która w gruncie rzeczy rozgrywała się dokoła wąskiej drogi przybrzeżnej i w związku z tym wykazywała zupełnie odrębne cechy. Natomiast wszystkie poprzednie kampanie Niemców w Europie, nie wyłączając pierwszych ros. były oparte na szybkości i nie na pozostawieniu przeciwnikowi czasu do zreorganizowania. W roku 1942 armię ros. były pogniatane liczne kliny niem. i w związku z tym głównym jej dążeniem było pośpieszenie odsadzić się od przeciwnika i przeprowadzać odwrót daleko w głąb, gdy tam móc przegrupować i zreorganizować swe siły. Nawet wtedy jednak, gdy Timoszenko wycofywał się na Stalingrad Rosjanie ponieśli ciężkie straty. W ciągu obecnego lata Rosjanie przedarli się niewątpliwie głęboko wewnątrz frontu niem., ale nie byliśmy świadkami powodzi wozów pancer., zalewającej npl. straży tylne. Czasy takich pochódów przeminęły. Mogą one jeszcze powrócić tylko wtedy, gdy dojdzie już do zupełnego powalenia przeciwnika. Mimo, że obecny pochód ros. nie przypomina wojny białokawczej, to jednak zajęcie terenów porożonych o setki mil od punktów wyjścia w ciągu dwóch miesięcy, zdobycie wielkich ilości materiału wojennego i wzięcie licznych jeńców musi być uważane za bardzo zadawalający rezultat. Wśród czynników, zwalniających pochód ros. należy wymienić braki ulepszone działa p. pancerne i działa p. lotnicze, zwłaszcza mieszanego typu lekkiego i ciężkiego, nadający się specjalnie przeciw samolotom nurkującym i atakującym z niskiego pułapu — oraz miny lądowe. —